

ડੱडી : એક સર્વનામ

--રીવા બક્ષી

વહાલની એક નવી પરીભાષા : 'થેંક યુ પણ્યા'

(આગામી થોડા જ દીવસોમાં એક નવતર પુસ્તક 'થેંક યુ પણ્યા' પ્રકાશીત થઈ રહ્યું છે. જેમાં ગુજરાત તથા ભારતભરની શૈક્ષિકીઓએ તેમના પીતા વીશે વહાલ દર્શાવ્યું છે અને આવું વહાલ વરસાવવાની ઘટના ગુજરાતી પુસ્તક સ્વરૂપે સૌ પ્રથમ વાર આવી છે. જેમાંના મોટા ભાગના લેખ ખાસ આ સંગ્રહ માટે લખાયેલા છે, એ આ પુસ્તકની ઉપલબ્ધી છે.

આ પુસ્તકમાં ગુજરાતી અને ગુજરાતોત્તર, જે શૈક્ષિકીઓએ પોતાના પીતા વીશે કલમ ચલાવી છે, એમાં વર્ષા અહાલજા, ઈલા આરબ મહેતા, હીમાંશી શેલત, શરીરજી વીજળીવાળા, અદીતી દેસાઈ, વંદના પાઠક, પુરબી જોશી, રીવા બક્ષી, રીના મહેતા, કાજલ ઓઝા-વૈધ, અમીષા શાહ, મનીષા મનીષ, રાજુલ મહેતા, મેઘના ગુલાર, નંદીતા દાસ, દીપી નવલ, શબાના આજમી, નીશા દક્ષણીયા સહીત ઈન્દીરા ગાંધી, બેનજીર ભૂતો અને મણીબહેન પટેલના લેખો અહીં સંગ્રહાયેલા છે.

ક્ષેત્ર સાહીત્યનું હોય કે રાજકારણનું કે સંગ્રહિત-નાટ્ય કે અભીનય કે પછી અન્ય કોઈં, દરેક ક્ષેત્રની દીકરીઓની વાત તમે વાંચો તો ખબર પડે એનું રોલ મોઢેલ એનો પીતા જ હોય છે, લગભગ... એ એવા જ પાત્રની મહેરણ રાખતી હોય છે.

પીતા-પુત્રીના સંબંધ વીશે આ પહેલાં પણ 'દીકરી વહાલનો દરીયો' અને એક અનોખો વાતસંગહ 'પણ્યા-દેડી-પીતા' પણ થયાં છે. આમ પણ પીતા-પુત્રીનો સંબંધ વીભાગમાં સૌથી વીશેષ સંબંધ ગણાયો છે અને એમાંથી જ્યારે એક પક્ષે અતી પ્રસીદ્ધ વ્યક્તી પીતા કે દીકરી તરીકે હોય ત્યારે એ સંબંધ વધ્યુ લાગણીસભર બને છે. અને એમાં જ્યારે આખા ભારતવર્ષની પુત્રીઓ પોતાની કલમ પ્રસાદી આપી રહી હોય ત્યારે આ સાચા અર્થમાં નજરાણું બની રહે છે. 'થેંક યુ પણ્યા' એ આવું જ એક મોહેરું અને નવલું નજરાણું છે.

તાજેતરમાં આકસ્મીક અવસાન પામેલા ગુજરાતી ભાષાના અતી લોકપીય સાહીત્યકાર સ્વ. ચંદ્રકાંત બક્ષીનાં પુત્રી રીવા બક્ષીએ પણ આ પુસ્તકમાં પ્રદાન કર્યું છે. આવો માણસીએ, રીવા બક્ષીએ લખેલા કેટલાક ભાવસભર અંશ..)

રજુઆત : પરીક્ષીત જોશી

ડ૱ડી : એક સર્વનામ

હું રીવા બક્ષી....

રીવા ચંદ્રકાંત બક્ષી!

મારા નામ પાછળના નામને અને એ નામના વજનને હું ફીલ કરી શકું છું. પ્રેમ કરું છું...

એ નામ મારા લોહીમાંના રક્તકણની જેમ મારા અસ્તીત્વ માટે જવાબદાર છે.

'ડ૱ડી'... ખરેખર કેટલો મોટો શબ્દ હોય છો! બોલતાં બોલતાં ખાસ ભરાઈ આવે એટલો મોટો કદાચ!

'ડ૱ડી' શબ્દ નથી... એ છે શબ્દનો અર્થ...'ડ૱ડી' between the linesનો અર્થ છે.

શું હોય છે આ 'ડ૱ડી' શબ્દ?... એવું કર્યું વજન હોય છે, જે જુંદગી આપી તમને, તમારા સમગ્ર beingને એક અનોખો અર્થ આપ્યા કરે છે, સતત?

સાવ નાનપણમાં મારા વાળમાંથી રેશમી રીબીનો ખોલી, એક પછી એક હેરપીન કાઢી, વાળ છુટા કરી, માથામાં ધીરેધીરે હાથ ફેરવતા મને જાતે બનાવી ચબાવીને પરીઓની વાર્તા કહેતા ડરીને હું પુછુંતી કે પરીને ચશમાં હોય છે? અને ડરી પરીને ચશમાં પહેરાવી દેતા, કારણ કે મમ્મી પણ ચશમાં પહેરતી! અને એ પછી એમની લખેલી વાતાઓ, નવલકથાઓનાં ચૅપ્ટર્સ રોજ રાતે મેં સાંભળ્યાં છે....

આજે હું પણ મારા ડરીની જેમ પાંચ-છ ભાષાઓ જાણું છું- એનો સંપુર્ણ યશ એમને છે. એમણે મને શીખવ્યું ભાષાને પ્રેમ કરતાં... ડરી મારું ઘરતર છો! જો કે ડરી અને ચંદ્રકાંત બક્ષી એમ બે સાવ જુદી વ્યક્તિઓ પણ મેં જોઈ છે... ડરી... એક perfectionist ... એક ક્રીયેટીવ સોલ્જર!

...ડરી, આજે જુંદગી ખુશાનુમાં બની ચુકી છે ત્યારે આપણે સાથે જ છીએ ને? મમ્મી ભલે શરીર સ્વરૂપે હાજર નથી, પણ હું તો તમને બંનેને સાથે જ જોઉં છું... કારણ કે જીવનનાં તમામ સુખદુખ આપણે આપણા ત્રણ માણસોના નાના ટાઈટ પરીવારમાં સાથે સાથે ભોગવ્યાં છે.. માણયાં છે!

રુદ્ર વર્ષમાં લગનજીવનમાં તમે અને મમ્મી તો સતત સાથે જ રહ્યા-હમેશાં, સુવણ્ણમુદ્રાની બે બાજુઓની જેમ.

યાદ છે, મમ્મી હમેશાં મને કહેતી કે તું હમેશાં તારા ડરીને જ સપોર્ટ કરે છો! પણ કદાચ એ જાણતી જ હશે કે છેવટે તો હું ડરી થું એને જ સપોર્ટ કરું છું! ખરું ને ડરી?

મને કોઈ તો કહી બતાવે કે વૃક્ષ સાચું કે એનું મુળ સાચું?
બસ! મારા માટે મારું વૃક્ષ અને મુળ એ મારાં ઉડી અને મમ્મી છે... એકબીજાના જ પયાય!

....પરીવાર માટે જવાબદારી, દોસ્તો માટે વફાદારી અને ખુદ માટે ખુદારી !
દેહિને મેં જમ્બેલ્સ અને બારબેલ્સ લઈને આદમકદ આયના સામે વ્યાયામ કરતા જોયા છે...
એમના શરીરસૌષ્ઠવ પ્રત્યેની મદદના જીવને જોઈ છે, અને એવી જ મદદના કલમ પર ન્યોચાવર થતી આખી પેઢીને પણ જોઈ છે.

દેહિનો આવો તેજતરર્ર મીજાજ જીન્સમાં કેટલો અનાયાસ વજાઈ ગયો છે કે, બીલકુલ એમની માફક, હું પણ તકલીફના સમયે મારું શ્રેષ્ઠતમ પદાન કરું છું !

દેહિ હમેશાં કહે કે : never escape from the crisis...face it and today I operate my best during the crisis.

‘દેહિએ કહેલું, ‘જીવન જેવી મોંઢી મીરાતને આપણે બક્ષીઓ સલામતી જેવી સસ્તી ચીજ માટે ગીરવે ન મુકી શકીએ.’ દેહિ શીખવે છે- Live dangerously !

....મારાં દાદીમા અને માનાં મૃત્યુ સીવાય દેહિની આંખો ભીની થતાં મેં કદી નથી જોઈ; પણ એમની લાગણી સદાય લીલીછિમ.

વૃક્ષના થળની કઠીર દેખાતી છાલ પણ એનાં મુળીયાંને કારણે અંદરથી તો ભીની જ રહેતી હશે ને!

દેહિ આપણાં વૃક્ષત્વ અને તેની ભીનાશ હોય છે.

અને દેહિ અંગત મીત્ર હોય છે.

....ગોવાની હોટેલમાં પહેલીવાર બીયર એમની સાથે પીધો છે...એમની સાથે કલકતાની રેસમાં પહેલીવાર ગઈ છું...એટલા-નીક સીરીના કેસીનોમાં જુગાર રમી છું-જ્યાં હું જીતતી હતી અને દેહિ હારતા રહ્યા હતા...

લંઘના સોહોમાં, પેરિસના પીગલમાં, ન્યુ યૉર્કની ફ્લેટ્સ સેક-એ સ્ટ્રીટમાં અમે સાથે પૈદલ ફર્ચાં છીએ...

શફધર અને ડૉટર-ટુગોધર!

દેહિએ દુનીયા ખોલી આપી છે, મારા માટે, અને તે છતાં એ જ દેહિએ મને શીખવ્યું કે, દુનીયામાં ઉડી અને મમ્મી સીવાયના પણ માઝસો છે અને દુનીયા સારા અને ખરાબ બધા જ પકારના માઝસોની બનેલી છે. એમણે મને ચ્યાપસ્ટીકથી ચાઈનીજ ખાતાં શીખવ્યું...દાઈની નોટ બાંધતાં શીખવ્યું...બીયર અને વાઈન્નો ફરક સમજાવ્યો...વર્લ્ડ લીટરેચરની સૈર કરાવતાં કરાવતાં વાચન રોષ્યું... કાઈસીસના સમયમાં કરેજની મહાનતા સમજાવી...કયારેય તુરી ન શકવાની જીવનાં બીજ વાચ્યાં...ગુજરાતથી દુર રહીને પણ ઈજરાયલના જ્યુઝની જેમ ગુજરાતને પ્રેમ કરતાં શીખવ્યું...ઇમાનદારી અને ખુદારીના પાઠ શીખવ્યા...પૈસો ફેંકતાં શીખવ્યું...અને દીલદારીને ગળે લગાવતાં શીખવ્યું.

હા--

‘ઉડી’ એ શબ્દ છે જેણે મને કહ્યું કે,

‘સરસ સંગીન જીવનું... એનાથી વધીને કોઈ કલા નથી, કોઈ સાહીત્ય નથી !’

કલા એ ફક્ત પરિશ્રમ કરવાની વસ્તુ નથી...

એને જીવી પણ શકાય...

આવું વજન હોય છે --‘ઉડી’ શબ્દનું !

આ ચંદકાંત બક્ષી છે...

મારા ‘ઉડી’...

નામ નહીં-પણ સર્વનામ !

-રીવા બક્ષી

‘સન્કે મહેશ્વિલ-૪૫’ માટે, તા. ૨ એપ્રીલ ૨૦૦૫ના ‘દીવ્ય ભાસ્કર’ દેનીકની ‘મહેશ્વિલ’ નામક રવીવારીય પુર્તી માંથી અને તા. ૧ એપ્રીલના ‘શીત્રલેખા’ માંથી થોડા ઉમેરણ સાથે; ‘ઉઝાજેહણી’ માં અને ‘વીજયા’ ફ્લેન્ટમાં, સાભાર અક્ષરાંકન: uttamgajjar@hotmail.com April 16, 2006